

Miljødirektoratet
Postboks 5672 Sluppen
7485 TRONDHEIM

Saksbehandler: Torgeir Fahle
e-post: fmnotfa@fylkesmannen.no
Tlf.: 75531673
Vår ref.: 2005/4095
Deres ref.:
Vår dato: 26.9.2018
Deres dato:
Arkivkode: 542.1

Oversendelse av klage til endelig behandling- lokaliteten Hysvær i Vega kommune

Fylkesmannen i Nordland viser til klage av 8.6.2017 fra ARNTZEN DE BESCHE Advokatfirma AS på vegne av Vega Sjøfarm AS. Klagen er rettet mot Fylkesmannens avslag på søknad om utslippstillatelse 18.5.2017. Vi beklager lang saksbehandlingstid. Dette skyldes først og fremst pågående prosesser for å avklare omfang og lokalisering av akvakultur innenfor Vegaøyen verdensarvområde.

Fylkesmannen finner ikke at klagen gir grunnlag for endring av vårt vedtak. Klagen oversendes til Miljødirektoratet for behandling.

Fylkesmannens vedtak

I brev av 18.5.2017 fattet vi følgende vedtak:

«I medhold av lov om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) av 13. mars 1981, nr. 6, §11 (særskilt tillatelse til forurensende tiltak), § 12 (innhold i søknad) og Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8-10, avslår Fylkesmannen i Nordland herved Vega Sjøfarm AS sin søknad om etablering av oppdrettsvirksomhet på lokaliteten Hysvær. Gebyr for saksbehandling settes til 19 700 kr.»

Vi viser til vedlagte kopi av vedtaket når det gjelder søknaden og begrunnelsen for vårt avslag.

Saksgang

Dokument-nummer	Dokument-dato	Innhold
2015/142-1 til og med 2015/142-9		Sammendrag av søknad og svar på disp fra verneområdeforskriften for Hysvær/Søla landskapsvernområde med dyrefredningsområde.
2005/4095-47	10.11.2015	Nordland Fylkeskommune oversender søknad om lokaliteten Hysvær til orientering.
2005/4095-54	20.1.2016	Søknad justeres i forhold til areal pga. rekefelt.
2005/4095-55	18.2.2016	Nordland Fylkeskommune oversender søknad om lokaliteten Hysvær til behandling.
2005/4095-57	1.4.2016	KLD videresender brev fra UNESCO angående oppdrett i Verdensarven
2005/4095-59	1.7.2016	MDIR videresender brev fra UNESCO, der de ber om midlertidig stans i saksbehandlingen
2005/4095-92	13.5.2016	NFK ber sektoretater avvente videre behandling av saken etter forespørsel fra KLD.
2005/4095-60	4.11.2016	NFK ber sektoretater gjenoppta behandlingen av Hysvær, siden rapporten fra SWECO er kommet.
2005/4095-69	8.11.2016	Nova Sea AS/Vega Sjøfarm AS ber om at saksbehandlingen av lok. Skonseng prioriteres foran behandlingen av Hysvær.
2005/4095-62	9.2.2017	Fylkesmannen varsler oppdretter om utsatt saksbehandling ved Hysvær grunnet Klima- og miljøvernministerens svar i stortinget om UNESCO befarig på Vega.
2005/4095-63	23.2.2017	Vega Sjøfarm AS protesterer på utsett saksbehandling ved Hysvær.
2005/4095-64	15.3.2017	Vega Sjøfarm AS viser til at rapporten fra ICOMOS/IUCN er kommet og at saksbehandlingen bør starte igjen.
2005/4095-66	26.4.2017	Hysværøyan grunneierlag ber Miljødirektoratet gjøre ny vurdering ad disp. fra verneforskriften ved Hysvær/Søla landskapsvernområde med dyrefredningsområde.
2005/4095-68	22.5.2017	Fylkesmannen fraråder søknaden ved Hysvær.
2005/4095-69	18.5.2017	Fylkesmannen i Nordland avslår søknad om utslippstillatelse ved Hysvær.
2005/4095-70	29.5.2017	Fylkeskommunen viderefører avslaget etter Akvakulturloven.
2005/4095-72	8.6.2017	Vega Sjøfarm AS klager på avslag av utslippstillatelse.
2005/4095-74	16.6.2017	Fylkeskommunen videresender klagen for behandling.
2005/4095-76	25.7.2017	Vega Sjøfarm AS ettersender dokumentasjon til sin klage.
2005/4095-81	6.11.2017	Vega Sjøfarm AS purrer på klagebehandling
2005/4095-82	15.1.2017	Vega Sjøfarm AS purrer på klagebehandling
2005/4095-90	9.7.2018	Vega Sjøfarm AS purrer på klagebehandling

Klagers anførsler

Arntzen de Besche Advokatfirma AS har på vegne av Vega Sjøfarm AS den 8.6.2017 klaget på Fylkesmannens avslag på etablering av akvakultur ved lokalitet Hysvær i Vega kommune.

I klagen går Vega Sjøfarm AS gjennom Fylkesmannens avslag og har følgende hovedpunkt i sin klage:

- Fylkesmannen har vektlagt hensyn som ikke skal tas hensyn til i vurdering av utslippstillatelse.
- Dokumentasjon i søknaden sannsynliggjør at lokaliteten vil tåle belastningen
  1. Fylkesmannen har anvendt en tilbaketrukket versjon av NS 9410.
  2. Prøvetakingen av B-undersøkelsen er i samsvar med gjeldende standard.
  3. Det er ikke adgang til å legge negativ vekt på at oppdretter selv har utført strømmålingene.
  4. Lokaliteten Hysvær er godt egnet til oppdrett.
- Hensynet til ærfuglbestanden blir ikke skadelidende.
- Hensynet til området status som verdensarvområde blir ikke skadelidende.

Vilkårene for å behandle klagen

Fylkesmannens avslag er datert 18.5.2017, og Nordland fylkeskommune ga 29.5.2017 avslag på søknaden etter akvakulturloven. Klagen fra Vega Sjøfarm AS er datert 8.6.2017. Klagen er dermed å regne som rettidig jf. forvaltningsloven § 29. Klagen vurderes å tilfredsstille de krav til adressat, form og innhold som fremkommer av forvaltningsloven § 32, og klager anses å ha rettslig klageinteresse jf. forvaltningsloven § 28.

Forholdet til plan

Det er i forurensningsloven § 11 fjerde ledd fastsatt følgende:

«Forurensningsspørsmål skal om mulig søkes løst for større områder under ett og på grunnlag av oversiktsplaner og reguleringsplaner. Hvis virksomheten vil være i strid med endelige planer etter plan- og bygningsloven skal forurensningsmyndigheten bare gi tillatelse etter forurensningsloven med samtykke fra planmyndigheten».

En tillatelse etter forurensningsloven vil i henhold til forarbeidene kunne nektes dersom tillatelsen vil kunne binde opp planleggingen i negativ retning eller dersom man vil ha en planmessig løsning istedenfor behandling av enkeltsaker. Departementet understreket i Ot.prp. nr. 11 (1979—1980) at *«det også i fremtiden vil være adgang til å avslå søknad om enkeltutslipp under henvisning til at det bør utarbeides en samlet plan for utslippskontroll for et større område eller før det er utarbeidet plan etter bygningsloven eller planloven».*

Videre er det i forarbeidene sagt bl.a. følgende:

«Dersom planmyndigheten ikke gir samtykke etter forurensningsloven § 12 tredje ledd annet punktum, og heller ikke har truffet endelig vedtak etter bygningsloven, må forurensningsmyndigheten utsette sin behandling av saken dersom ikke søknaden skal avslås. Når planmyndigheten har truffet endelig vedtak etter bygningsloven som er til hinder for at virksomheten settes i gang, skal forurensningsmyndigheten avvise søknaden fordi

---

søkeren i alle tilfeller ikke vil kunne sette i gang. Dersom det ut fra en forurensningsmessig vurdering er grunnlag for å avslå søknaden, kan slikt vedtak fattes uavhengig av planmyndighetenes standpunkt».

Vega er med i det interkommunale planprosjektet Kystplan Helgeland, som har møtt mye motstand fra Fylkesmannen. Hovedårsakene til dette er:

- Mangel på utredning av konsekvenser ved etablering av akvakultur.
- Åpning for akvakultur i alle flerbruksområder i planen. Dette flytter i realiteten alle beslutninger om lokalisering av akvakultur fra kommuneplannivået til enkeltsøknader.

Vega kommune har hatt sin plan ute på to offentlige ettersyn og har vedtatt planen. I vedtatt plan har ikke Vega kommune lenger inkludert akvakultur i flerbruksområder. De har fortsatt med rene akvakulturområder for alle eksisterende oppdrettsanlegg og for de omsøkte anleggene i Hysvær og Rørskjæran.

Riksantikvaren og Fylkesmannen har innsigelse til vedtatt plan og den har vært til mekling hos Fylkesmannen. Vega kommune har valgt å ta planen tilbake og arbeider nå med å få på plass et nytt utkast. Riksantikvaren og Miljødirektoratet har stilt 600000,- kr til rådighet for å utarbeide konsekvensutredninger som kan gjøre det mulig å ta stilling til lokalisering av akvakultur innenfor Vegaøyan verdensarvområde.

Forholdet til kommuneplanens arealdel er altså uavklart, i og med at det foreligger innsigelse bl.a. til lokalisering av en oppdrettslokalitet. Innsigelsen er ikke avklart, og det foreligger ikke en plan som tar stilling til hvor akvakultur kan tillates. Fylkesmannen mener det i alle tilfelle vil være uheldig å gi utslippstillatelse før det foreligger en slik plan.

Vi kom ved vår behandling av søknaden om utslippstillatelse til at det uansett ikke kunne gis tillatelse, og gikk derfor ikke nærmere inn på hvorvidt det etter § 11 i forurensningslovens fjerde ledd kunne gis tillatelse.

Hvilke hensyn som skal vektlegges i vurdering av utslippstillatelse

Det er i klagens pkt. 2 anført at det er saksbehandlingsfeil når Fylkesmannen i avslaget på søknaden om utslippstillatelse har vektlagt hensynet til naturmangfold (ærfuglbestand) og områdets status som verdensarvområde.

Forurensningsmyndigheten kan gi tillatelse til virksomhet som kan medføre forurensning, jf. forurensningsloven § 11. Når forurensningsmyndigheten avgjør om tillatelse skal gis, skal det i henhold til bestemmelsens siste ledd *«legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre»*.

Fylkesmannen bestrider ikke at det ved vurderingen av om tillatelse skal gis kan legges vekt på de positive sidene ved etablering av anlegget. Det fremgår bl.a. av forarbeidene til forurensningsloven (Ot.prp. nr. 11 (1979-1980) pkt. 5.4.5) at *«det kan være at tiltaket har så stor samfunnsmessig betydning at det bør tillates selv om det vil føre til større forurensninger enn det som ellers kan godtas»*.

Tiltakets samfunnsmessige betydning er altså et av forholdene som det skal legges vekt på, men vi finner ikke å kunne tillegge anleggets bidrag til etablering av arbeidsplasser avgjørende vekt.

Fylkesmannen finner det ikke tvilsomt at vi ved vurderingen av om utslippstillatelse skal gis må legge vekt på hensynet til naturmangfold.

Høyesterett har i dom inntatt i Rt. 1993 s. 528 (Lunner Pukkverk) kommet til at der er *«nokså klart at også andre miljøulemper enn de forurensningsmessige etter omstendighetene vil kunne tillegges avgjørende vekt som avslagsgrunn etter forurensningsloven. For eksempel vil dette kunne gjelde ødeleggelser av naturmiljøet eller estetiske ulemper, også når slike konsekvenser skyldes andre sider ved virksomheten enn den forurensning som utløser konsesjonsplikt»*.

Borgarting Lagmannsrett har i dom LB-2014-117053 sagt at de var uenig med den ankende part i at naturmangfoldet er et sidehensyn som ikke kan tilleggs avgjørende vekt ved vurderingen av mudringstillatelse etter forurensningsloven. Dette under henvisning til retningslinjene i forurensningsloven § 2, naturmangfoldloven §§ 6 og 7 og rettspraksis.

Vi kan ikke se at det må legges til grunn at vår kompetanse er begrenset i akvakultursaker.

Det er i klagen vist til et utdrag fra Hålogaland Lagmannsretts dom LH-2014-81013, hvor det er vist til forhold *«som eventuelt kan tilsi en begrensning av forurensningsmyndighetenes vanlige kompetanse i henhold til forurensningsloven § 11, jf. § 16»* når det gjelder hvilke hensyn som kan tas. Det er sagt at saken reiser spørsmål om samordningen av behandlingen av søknader om tillatelse til akvakulturanlegg, har medført en begrensning i hvilke hensyn forurensningsmyndigheten kan vektlegge. Lagmannsretten har startet med å gå gjennom de kilder som tilsier at det ved samordningen ikke var meningen å begrense forurensningsmyndighetens vanlige kompetanse. Deretter er det sagt hva som etter lagmannsrettens syn kan tilsi en slik begrensning, gjennom det avsnittet som er gjengitt i klagen. Lagmannsretten har etter det konkludert med at det ikke var nødvendig å foreta en fullstendig drøfting av spørsmålet om den aktuelle veiledningen og praksisen basert på den har innskrenket miljømyndighetens kompetanse etter forurensningsloven.

Hålogaland Lagmannsrett konkluderte med at Miljødirektoratet ved behandlingen av klagesak som gjaldt utslippstillatelse for et oppdrettsanlegg, hadde adgang til å ta hensynet til naturmangfoldloven i betraktning. Det må klare holdepunkter til for at miljømyndighetene kan anses for å ha innskrenket sin myndighet til å hensynta bestemmelsene i denne loven, og tilstrekkelige holdepunkter for dette finnes etter lagmannsrettens vurdering ikke i Veiledning 99:04 til Fylkesmannen.

Den omtalte Veiledning 99:04 er fjernet fra Miljødirektoratets nettside, med den begrunnelse at den var gammel og utdatert på flere områder. Vi kan uansett ikke se at dette er av betydning for vår vurdering når det gjelder kompetanse.

Naturmangfoldet er ut fra dette et viktig hensyn ved vurderingen av om utslippstillatelse etter forurensningsloven skal gis.

Naturmangfoldlovens formål er *«at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den for grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur»*, se lovens § 1. Med naturmangfold forstås

---

«biologisk mangfold, landskapsmessig mangfold og geologisk mangfold, som ikke i det alt vesentlige er et resultat av menneskers påvirkning», se § 2 bokstav i.

Vegaøyenes verdensarvstatus og formålet med vernet av Hysvær/Søla landskapsvernområde med dyrelivsfredning dokumenterer etter vår oppfatning at området har spesiell verdi når det gjelder både biologisk og landskapsmessig mangfold. Formålet med vernet er i verneforskriften oppgitt til å være *«å bevare et egenartet natur- og kulturlandskapsområde, og sikre de zoologiske, botaniske, geologiske og kulturhistoriske element som er med på å gi området dets særpreg».*

Fylkesmannen mener ut fra dette at både ærfugl og verdensarvstatus kan legges vekt på ved vurderingen av utslippstillatelse etter forurensningsloven § 11 skal gis.

Hensynet til ærfuglbestanden

Klageren anfører under pkt. 4.1 at det ikke er indikasjoner på at etablering av akvakultur vil føre til vesentlig skade på naturmangfoldet. Det er ifølge klageren heller ingenting som indikerer noen risiko for alvorlig eller irreversibel skade. Klageren argumenterer for at det må være andre årsaker enn fiskeoppdrett som har medført bestandsnedgang for ærfugl.

Vi pekte i vårt avslag på andre mulige forklaringer på bestandsnedgangen, og det er ikke tvil om at det finnes andre årsaker enn fiskeoppdrett. Dette må i alle fall legges til grunn:

- Vi vet at de fleste sjøfuglbestandene i Norge har gått til dels sterkt tilbake de siste åra. Dette gjelder også ærfugl.
- Vi vet at ærfuglrøkterne på Vega har hatt en betydelig økning i antall fugl de passer på fra år 2000 og fram til i dag.
- Det er lite dokumentasjon på konsekvensene av moderne oppdrett på ærfugl spesielt og sjøfugl generelt.
- Sweco-rapporten om akvakultur og landskap slår fast at moderne akvakultur ikke er forenlig med verdiene som ligger til grunn for verdensarvstatusen.

Kunnskapen om effekten av ulike påvirkninger er ikke tilstrekkelig, og det er snakk om et område med store verdier knyttet til bl.a. ærfugl.

Fylkesmannen har håp om at den pågående prosessen knyttet til kystsoneplanen for Vega vil bidra til økt kunnskap om konsekvenser. Dette tilsier i seg selv at det ikke bør gis tillatelse før slik kunnskap foreligger.

Føre-var-prinsippet i naturmangfoldloven § 9 sier at det når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Vegas verdensarvstatus tilsier etter vår oppfatning at all negativ påvirkning av ærfuglbestanden vil måtte anses som vesentlig skade.

Fylkesmannen mener ut fra føre-var-prinsippet at en utredning av konsekvensene for ærfugl skal foreligge før det er grunnlag for å vurdere å gi utslippstillatelse.

Hensynet til verdensarvområdet

Det bestrides i klagen at hensynet til områdets status som verdensarvområde blir skadelidende som følge av etablering av fiskeoppdrett. Videre er det sagt at dette uansett ikke er avgjørende, da forholdet til status som verdensarvområde allerede er avgjort ved Miljødirektoratets vedtak av 30. oktober 2017.

Fylkesmannen som forurensningsmyndighet tar ikke stilling til spørsmålet om dispensasjon fra verneforskriften for Hysvær/Søla landskapsvernområde. Dette spørsmålet er avgjort av Miljødirektoratet i 2015.

Vi mener uansett at vi gjennom konvensjonen om vern av verdens kultur- og naturarv er forpliktet til å ivareta og beskytte verdensarvstedet Vega.

I intensjonsavtalen fra 2002, forut for nominasjonen av Vegaøyen som verdensarvområde, står det i andre kulepunkt at *«En forutsetning for at disse viktige verdiene bevares er at de tradisjonelle næringene og øvrig næringsliv fortsatt kan drives økonomisk lønnsomt og at denne næringsvirksomhet kan utvikles i samme takt som i landet for øvrig. Det samme gjelder nye næringer»*. I fjerde kulepunkt blir dette fulgt opp med at *«Landbruk, havbruk, fiskeri, turisme og øvrig næringsvirksomhet skal utvikles med gjensidig hensyntagen»*.

Ved innskrivingen av Vegaøyen som verdensarvområde ber UNESCO nasjonalstaten om å definere grensen mellom bevaring og bærekraftig utvikling med hensyn til havbruk. Dette bør skje gjennom en «strategic plan». Norske myndigheter mener en kommuneplan vil kunne imøtekomme dette.

Vega kommune fikk i 2010 vedtatt sin første kommuneplan. De valgte da å ikke ta med sjøområdene. Denne planen imøtekommer derfor ikke kravet fra UNESCO om en strategisk plan for verdensarvområdet. Siden 2014 har det pågått et arbeid med en kystsoneplan for Vega. Denne planen er ennå ikke vedtatt og den har vært omstridt fordi den i utgangspunktet åpnet opp for akvakultur i alle flerbruksområder i sjø.

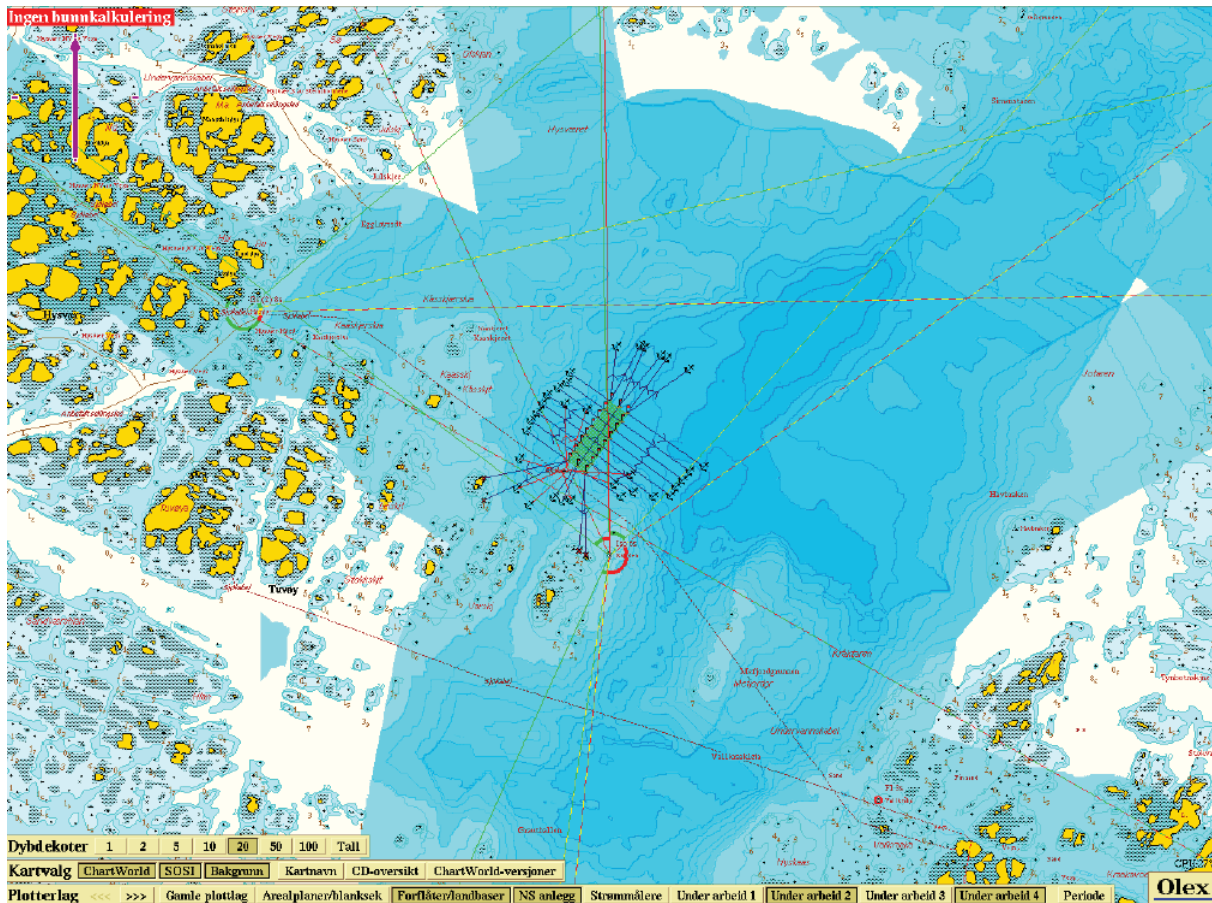
I 2012 ble det gitt konsesjon til akvakultur ved Skogsholmen i Vegaøyen verdensarvområde. Saken ble behandlet i Miljøverndepartementet. De kontaktet UNESCO, men fikk ikke svar. Da det i 2016 kom nye søknader om oppdrett innenfor verdensarvområdet, henholdsvis Rørskjæran og Hysvær, fikk UNESCO flere klager fra norske organisasjoner. De var bekymret for at nytt oppdrett ville kunne true verdensarvverdiene. UNESCO ber Norge om å ikke gi flere konsesjoner før konsekvensene for verdensarvverdiene er utredet.

Miljødirektoratet ba i 2016 Nordland fylkeskommune om å utsette behandlingen av disse søknadene til et bedre kunnskapsgrunnlag er på plass.

I februar 2017 var de to rådgivende komiteene for henholdsvis naturvern (IUCN) og kulturvern (ICOMOS) på befaring i Vegaøyen verdensarvområde. Deres rapport med en rekke konkrete anbefalinger forelå i mars 2017. IUCN og ICOMOS anbefaler at det ikke må gis noen konsesjoner for akvakultur før

- En revidert kommuneplan for Vega er vedtatt. Planen må ha klare begrensninger for akvakultur i verdensarvområdet og ha en klar strategi for å sikre at akvakultur ikke påvirker verdensarvverdiene.
- Tilstrekkelige konsekvensutredninger må ligge til grunn for både kulturarv og miljø.

- Rapport om effektene av havbruk på ærfugldriften må være tilgjengelig og bli brukt som del av konsekvensutredningen.

Fig.1 Lokalteten Hysvær markert med anlegg og fortøyninger, kart fra OLEX med dybdekoter. Dypområde ligger rett øst for lokaliteten.

Lokalitetens tåleevne

Klageren viser til at kravene ikke er 15-20 grabbprøver, men minimum 10 i NS 9410 2007. Oppdretter mener at prøvetakingen av B undersøkelsen er i samsvar med gjeldende standard (NS 9410: 2007), og at lokaliteten har gode strømforhold.

Fylkesmannen er enig med Vega Sjøfarm AS i at vi har vist til feil norsk standard i forholdet til antall prøver ved en forundersøkelse.

I NS 9410:2007 punkt 5.7.2 Forundersøkelse står det:

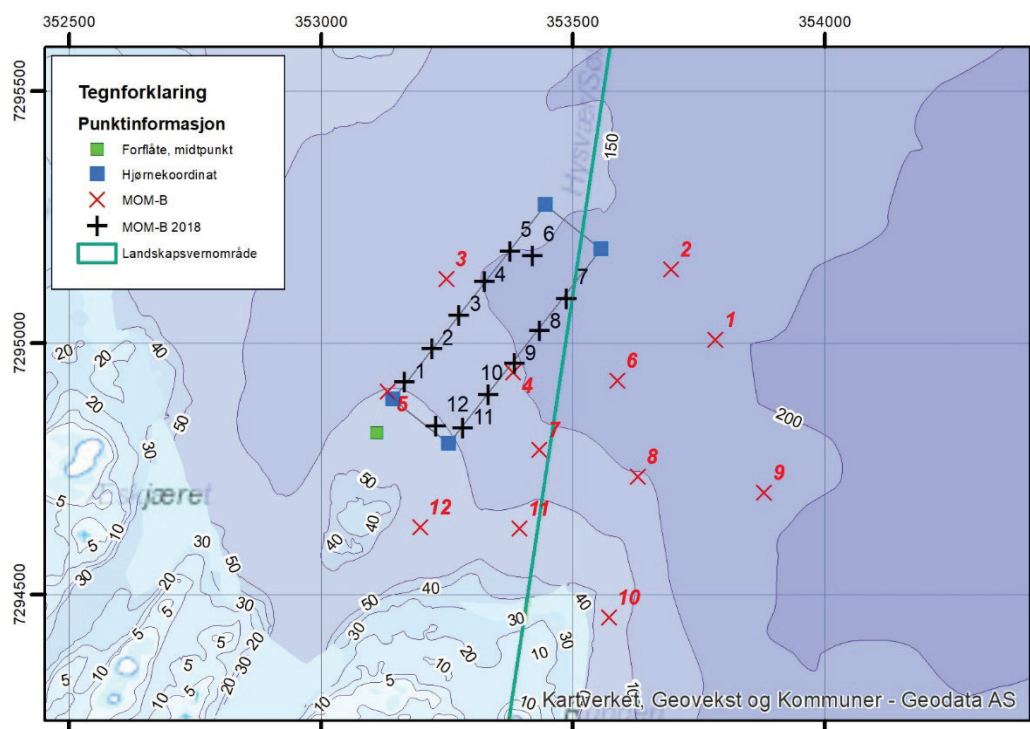
Det skal gjøres en forundersøkelse hvor det tas 10 koordinatfestede grabbprøver for en primærkartlegging av bunnforholdene under og rundt anlegget.

Det står også i punkt 5.7.4 Frittliggende merder

Prøvene skal tas langs merdkantene og hvis mulig mellom de frittliggende merdene. Det tas minst en prøve ved hver merd, avhengig av antall merder til sammen og av en samlet vurdering for at en skal få et representativt bilde.

B-undersøkelsen som var tatt av Helgeland Havbruksstasjon AS bar preg av at man ikke visste hvor anlegget skulle ligge og derfor spredte stasjonene rundt i området (dette ble bekreftet i telefonsamtale med konsulent). Som man ser av Fig.2 kan man kun si at et av grabbpunktene var innenfor det arealet under anlegget en B undersøkelse skal dekke.

Figur 2. Stasjoner for prøvetaking ved Hysvær.

Fylkesmannen har godkjent enkelte søknader der man ikke har truffet helt med grabbprøvene i forhold til det anlegget som senere ble lagt ut. I dette tilfellet var det kun 1 grabbprøve innenfor den søkte anleggsrammen, og selv denne lå helt i ytterkant av anleggsrammen (se fig.2.). Fylkesmannen mener av den grunn at forundersøkelsen som var lagt ved søknaden til lokaliteten Hysvær ikke var i henhold til gjeldende norsk standard NS 9410:2007 og ikke sannsynliggjør at lokaliteten kan tåle den belastningen det var søkt om.

Klager viser til at det er ikke adgang til å legge negativ vekt på at oppdretter selv har utført strømmålingene. Fylkesmannen har ikke tillagt dette vekt, siden det er tillatt å gjøre egne strømmålinger.

Strømmålingene ble vurdert i vårt avslag av 18.5.2017, og i konklusjonen i avslaget vurderte vi strømmålingene sett i sammenheng med bunnprøvene fra den første B-undersøkelsen.

Der ble det også vurdert at dokumentasjonen i søknaden var for dårlig til å kunne gi en utslippstillatelse på 3120 tonn ved Hysvær.

Nye opplysninger i klagesaken

Vega Sjøfarm AS oversendte en ny MOM-B den 25.7.2017 til Fylkesmannen som et vedlegg til klagen.

Fylkesmannen har nå gått gjennom undersøkelsen som en del av vår klagebehandling for å se om nye opplysninger i saken medfører at vi velger å omgjøre eget vedtak.

I sammendraget i rapporten uttaler Aqua Kompetanse AS at:

«Aqua Kompetanse AS har gjennomført en akkreditert B-undersøkelse etter metodikk beskrevet i Norsk Standard NS 9410:2016. Denne B-undersøkelsen ble utført som en forundersøkelse og er en referanse for sammenligning med senere B-undersøkelser. Alle elektrokjemiske målinger og sensoriske registreringer var gode, og forholdene på sjøbunnen er friskt med mye dyreliv. Det er registrert god gjennomsnittsstrøm i alle undersøkte dyp. Strømbildet på lokaliteten indikerer en god vannskiftningsstrøm som bør kunne bidra til positiv spredning og nedbrytning av organisk materiale fra en eventuell produksjon. Totaltilstanden på Hysvær blir 1, med en indeksverdi på 0,30 poeng.»

Den innsendte undersøkelsen er ikke er en forundersøkelse etter NS 9410:2016 som Aqua Kompetanse AS skriver i sitt sammendrag. NS 9410:2016 skal inneholde en referansestasjon samt C undersøkelsesparameter på minimum 3 stasjoner. Forundersøkelsen skal være komplett med kartgrunnlag og analyseresultatene fra bunndyrsundersøkelsene, noe som ikke er gjort i denne undersøkelsen.

Undersøkelsen er utført som en B-undersøkelse som etter NS 9410:2016 skal utføres ved høyeste belastning av lokaliteten og ikke en forundersøkelse som brukes på nye lokaliteter. Resultatene man får ved å bruke en slik undersøkelse er en grov kartlegging under anlegget, men, som ikke et svar på bæreevnen til lokaliteten.

Konklusjon

Vega Sjøfarm AS har etter Fylkesmannens vurdering ikke ettersendt en korrekt utført forundersøkelse etter NS 9410:2016 standard. Det mangler prøvepunkter i overgangssonen og dypområdet øst for lokaliteten Hysvær. Det mangler også analyser av bunndyr og øvrige C-undersøkelsesparameter i forundersøkelsen.

Oppsummering

Fylkesmannen som forurensningsmyndighet skal ved vurderingen av om utslippstillatelse skal gis legge vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre.

En vurdering av tiltakets forurensningsmessige ulemper, områdets betydning som verdensarvområde, landskapsvernområde med dyrelivsfredning og den uavklarte plansituasjonen gjør at vi finner det klart at utslippstillatelse ikke bør gis slik saken nå står. Klagerens anførsel om at etablering av anlegget vil føre til bidrag av arbeidsplasser som kan sikre aktivitet og bosetting på Vegaøyene oppveier ikke etter vår vurdering enn tiltakets ulemper.

Vårt vedtak av 18.5.2017 opprettholdes, og saken sendes Miljødirektoratet for klagebehandling. Vedlagt følger sakens dokumenter, se oversikt.

Med hilsen

Hill-Marta Solberg
fylkesmann

Torfinn Sørensen
fylkesmiljøvernsjef

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

Vega kommune	Gladstad	8980	Vega
VEGA SJØFARM AS	Postboks 34	8764	LOVUND
Nordland fylkeskommune	Postmottak Fylkeshuset	8048	Bodø
Unesco Norge	postboks 8119 Dep	0032	OSLO
Gunvald Eilertsen			
MARINE HARVEST NORWAY AS	Postboks 4102 Sandviken	5835	BERGEN
Jon Suul	Nesveien 64	8980	VEGA
STIFTELSEN VEGAØYAN	Nesveien 92	8980	VEGA
VERDENSARV			
Fiskeridirektoratet Region Nordland	Postboks 185 Sentrum	5804	Bergen
Klima- og miljødepartementet	Postboks 8013 Dep	0030	OSLO
Nordland Fylkes Fiskarlag	Postboks 103	8001	BODØ
Norsk institutt for naturforskning - NINA	Postboks 5685 Sluppen	7485	Trondheim
NORGES NATURVERNFORBUND	Mariboës gate 8	0183	OSLO
SWECO NORGE AS	Postboks 80 Skøyen	0212	OSLO
Vegaøyans Venner			
Kystverket	Postboks 1502	6025	Ålesund
Mattilsynet - Region Nord	Felles postmottak, Postboks 383	2381	Brumunddal